

KUNDYS (2) *sb m*

N sg kundys (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.; poza tym XVIII w.: kóndyś.

Kundel, pies rasy mieszanej (2) :

W przeciwstawieniach: »kundys.,.chart, ogarz« (2): Iże cie nie iedno Chárt/ y kundys vgoni RejFig Dd8v; także woł ryczy iáko y krowá/ álbo thákże ogarz łzczeka iáko y kundys RejZwierc 146v.

Cf KUNDEL

JB